

БОГ НЯМА ДА ТЕ ОСТАВИ

Дейвид Уилкерсън

9 Октомври 1995

Един млад пастор ми се обади преди известно време, готов да напусне служението си. Господ беше използвал този човек по чудесен начин, но сега той беше обезкуражен, чувстваше се безполезен, ненужен, недостоен за Бог.

Виждате ли, той и съпругата му имали много семейни проблеми и спорове, като положението продължило да се утежнява. Каза, че се е молил в течение на месеци Бог да изцери връзката им, но нещата само се влошили. Сподели, че е прекарал повече време да се моли за това, отколкото за всяко друго нещо в живота и служението си.

Веднъж, късно една нощ той излязъл навън след опустошителен спор с жена си. Моментално излял гнева си върху Бог: „Защо не ни помагаш, Господи?“ – извикал той.

В яда и отчаянието си, той се обърнал към един стар навик, от който бил освободен – алкохола. Той каза: „Напълно се забравих. Просто излязох и започнах да се наливам.“ Прибрал се у дома в малките часове, полупиян. Жена му се паникьосала, когато го видяла такъв; изведнъж нещата изглеждало, като че се превръщат в безкраен кошмар.

Вместо да се покае след това напиване, младият мъж направил онова, което направи Адам в градината – скри се от Бог! Казал на жена си: „Няма смисъл. По-добре да напусна служението си и да започна на някоя бензиностанция. Не мога да погледна нито теб, нито някой друг в това положение.“

Когато ми се обади, той беше напълно съкрушен. Каза ми: „Брат Дейв, искам да напусна. Просто не мога да се изправа пред това. Пих, но мразих това през цялото време. Казвах си – защо го правя? Знаем, че бе заради гнева ми към Бог. Защо Той не чу молитвите ми?“

Звучеше толкова съкрушен и съсипан. Не го осъждах. Напротив – чувствах само Божиата любов и състрадание към него.

Това, което беше направил е наистина ужасно. Когато един проповедник има спор с жена си, той не може просто да излезе и да се напие. Не, той бяга при Бог, в тайната си стаичка. Всъщност, всички ние трябва да вярваме на Господ в подобни ситуации. Трябва да извикаме към Него: „Отче, махни това бреме от мен!“

Не започнах да поучавам младия пастор или да го мъмря. Вместо това, започнах да се моля тихо: „Скъпи Господи, какво мога да кажа на тоз млад мъж, което да изцери угрижената му душа? Какво имаш за него, каква утеха от Духа и Словото Си?“

Изведнъж Господ ми каза: „Нека прочете Псалм 107!“ Така че, казах на пастора: „Тайната на проблема ти е в Псалм 107. Върви си сега, прочети го и помоли Господ да ти послужи чрез Словото Си.“ Младият човек прие на сериозно това слово и сега изживява изцерителната, освобождаваща Божия любов.

По-късно разбрах, че този псалм е наречен „любовния пир на Стария Завет“. Той е един от най-окуражителните пасажии в цялото Божие Слово и е предназначен най-вече за онези, които се нуждаят от опрощение, освобождение, възстановяване. Последният стих обещава на вярващия разбирането за това кой е Бог наистина: „Който е мъдър, нека внимава в това и ще разберат ГОСПОДНИТЕ милости!“ (Псалм 107:43).

Бог казва: „Наблюдавай, чети, изучавай този псалм и ще ти бъде дадено разбиране за дълготърпението и милостта Ми!“ Вярвам, че ако го изучавате, ще получите откровение за великата Божия милост, дори и към бунтовните и непокорните. Ще видите обещанието, че Бог никога няма да изостави никое от децата Си, без значение колко са затънали!

Спомням си вечерта, в която Святия Дух ми говори лично за Божията милост. По това време имах тежко бреме и крачех напред-назад из хола, плачейки: „О, Господи, трябва да знам повече за любящото Ти сърце!“

Духът ми каза онази нощ: „Дейвид, никога не обвинявай небесния си Отец в това, че е по-малко мил и милостив, отколкото си ти като земен баща. Помисли за момент: няма грях, обстоятелство и бунт от страна на децата ти, които да те накарат да ги оставиш. Дори ако извикат към теб от затвора, знаеш, че ще им помогнеш с любов и състрадание. Така че, дори и не си помисляй, че небесния ти Баща някога ще е по-малко загрижен за теб.“

Това ме разтърси, след което Господ ми показа жива картина на самия мен. Във видение, аз стоях на ъгъла на 42-а улица и точно щях да провеждам улично събрание. Видях, че едно от децата ми беше съгрешило ужасно срещу мен. То беше отхвърлило всичките ми съвети и предупреждения и имаше сериозни проблеми.

Беше съкрушено от отчаяние. Идваше към мен с покаяние и сълзи, умолявайки за помощта и любовта ми. Но аз му обърнах гръб с думите: „Съжалявам, много пъти досега те виках, за да ти помогна и да те обичам, но ти никога не слушаше. Твърде често отхвърляше предупрежденията ми. Сега просто си плащаш за греха. Не мога да направя нищо повече за теб. Оправяй се сам!“

Детето ми стоеше на ъгъла, а уличното събрание започна. След малко започнах да проповядвам от микрофона: „Всички вие убийци, изнасилвачи, крадци, синове на дявола – елате при Бог и намерете милост и изцеление за душите си!“ Всички грешници започнаха да се трупат около мен. Но тогава напред излезе детето ми – това, на което бях обърнал гръб. Той каза: „Татко, ами аз?“

Питам те: що за баща бих бил, ако оставех това отчаяно, наранено дете да си стои там и да вика: „Татко, съжалявам, това е по-силно от мен. Би ли направил каквото можеш, за да ми помогнеш? Ти имаш силата и властта. Моля те, татко, направи нещо!“ Ще посмея ли да кажа: „Съжалявам, трябва да проведе уличното събрание“? Не, никога!

Но колко повече милост и състрадание притежава за нас нашия небесен Отец? Той няма да пренебрегне виковете ни, след като се протяга с любов и опрощение към всеки грешник.

Това е чудесното послание на Псалм 107! Там виждаме, че има четири определения за Божиите хора, които са попаднали в беда и страдат поради собствените си дела. Но Бог не изоставя никой от тях, нито един. Дори и на глупците, които тънат в проблеми поради собствената си глупост им се показва милост и биват освобождавани, когато викат за помощ към Бог.

Нека видим тези четири категории вярващи в беда. Виж дали можеш да се намериш в някоя от тях:

1. Първият вид вярващ в беда е гладуващия християнин.

„Славете ГОСПОДА, защото е благ, защото Неговата милост е вечна! Нека казват така изкупените на ГОСПОДА, които Той изкупи от ръката на врага, и събра от страните — от изток и от запад, от север и от морето. Те се скитаха в пустинята, по пуст път и не намираха населен град; гладни и жадни, душата им примираше в тях” (Псалм 107:1-5).

Това е определение на хора, които преди са познавали Божията пълнота, и които в един период от живота си са открили славно освобождение. Но сега са в самотната пустиня, скитат и не могат да намерят град.

„Градът” в Стария Завет винаги означава Сион като образ на истинската Божия църква. Днес, разбира се, този град е истинското тяло на Христос, което се покланя в дух и истина. И първият вид вярващи са онези, които изглежда не могат да намерят града. Те са престанали да ходят на църква, отказват да се покланят с което и да е тяло вярващи, защото имат малък или нямат никакъв духовен живот.

Всъщност, има множества гладуващи християни, които днес ходят от църква на църква, опитвайки се да намерят мястото си. Накрая те дори се отказват да търсят добра църква, защото са решили, че такава не съществува.

Но Библията ни казва, че това може да се превърне в опасно състояние. Тези християни знаят какво е заповядал Господ: „Като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и то толкова повече, колкото повече виждате, че Денят приближава” (Евреи 10:25).

Истина е, че днес е трудно да намериш църкви, които си заслужава да посетиш. Всъщност, това е оплакване номер едно сред читателите на посланията ни от САЩ и Канада. Толкова много писма казват: „Не мога да намеря църква, която ме предизвиква да бъда праведен. Мразя да ставам в неделя сутрин, защото църквата в която ходя е скучна и мъртва. Децата ми се върнаха към греха.”

Една жена от Южна Калифорния е посетила повече от 25 църкви в областта, търсейки благочестиво място за поклонение. Тя ми изпрати бюлетините от тези църкви и бележка, на която пишеше: „Моля Ви, брат Дейвид, прочетете ги и ми кажете коя църква да избира.”

Ето какво пише в единия от бюлетините. Това е списък с църковните събития за месец август:

- Петък вечер: от 7 до 10 – танци бащи с дъщери
- Следващият петък: семейна вечер на стадиона: Падрес срещу Джаянтс
- Следващият петък: кънтри танци
- Събота: турнир по тенис
- Понеделник: училище по баскетбол
- Вторник: детско библейско училище за младежи на плажа; младежко училище на кея

Мислите ли, че този вид дейност кара всеки дявол в ада да трепери? Не! Много църкви днес са пълна подигравка с Бог. Проповедниците се връщат към греха, а събранието се интересува само от собствените си „нужди”.

От друга страна, в църквите днес се случва нещо много опасно. Някои християни са станали толкова критични и е толкова трудно да им угодиш, че никоя църква не би могла някога да отговори на изискванията им. Най-малкото несъвършенство ги прогонва.

Всъщност е станало модерно сред вярващите просто да напускат църквата си, ако видят и най-малкото нещо, което да не им харесва. Един пастор ми каза: „Не знам какво да правя. Идват нови хора и искат да говорят с мен относно църквата. Задават ми стотици въпроси за това в какво вярвам и какво се случва в църквата. И ако не са съгласни с мен само по един въпрос, стават и излизат от офиса.”

Друг пастор ми каза, че една двойка отишла при него с думите: „Посетили сме всяка църква в радиус от няколко мили и никоя от тях не си струва времето да ходиш там. Всички те са в компромиси и пълен безпорядък. Напуснахме последната си църква, защото видяхме обява в бюлетина, която гласеше: „Вечерно събрание за несемейни”. Какво право има тази църква да търси любовници на хората?”

Пасторът се опитал да им обясни, че не това е искал да каже бюлетина. Това било просто вечер, в която да послужат на несемейните хора, които да дойдат и да хвалят Господ заедно. Но тази двойка била толкова критична в духа си, че била убедена, че църквата се опитва да ожени хората.

Получихме писмо от жена, която е автор на книга за музиката. Тя ни пишеше: „Съжалявам, не можах да изслушам касетата на хора на Таймс Скуеър Чърч. Тя е само рок енд рол.“ Но 40 000 други хора ни казват, че ежедневно се покланят с нея и са благословени!

Без общение с истинското тяло вярващи, такъв християни може да се превърне в студен, оставил първата си любов и скитащ, самотен, гладен, жаден, хранейки се с онова, което аз наричам „християнски телевизионни вечери“ – телевизионно хваление и радио проповедници. Или стават една тения, мислейки си, че записите с проповеди ще ги нахранят.

Не, църквата не е за това! Тя е за общение на светиите; тя е връзката, която имаме в духа, за да се молим заедно и да търсим Божието лице. Бихме умрели от глад без това!

Вероятно може и искрено да кажеш: „Брат Дейв, не мога да намеря фокусирана върху Христос, търсеща святост църква в района, където живея. Не мога да намеря града.“

Скъпи свети, Бог е дал решението!

„Тогава извикаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги избави от притесненията им. И ги поведе по прав път, за да стигнат до населен град“ (Псалм 107:6-7).

Бог казва: „Аз ще ти покажа тялото. Аз ще те заведа право при тях!“

Бъди сигурен, че Исус разполага с тяло от вярващи по целия свят. И ако извикаш към Него, Той ще доведе по чуден начин тези християни при теб.

Междувременно, докато намериш истинско тяло там където живееш, Господ няма да те остави. Той обещава да бъде дори и сред двама или трима, събрани в Неговото име.

2. Вторият вид вярващи в беда е този, който е паднал в грях поради непокорство към Божието Слово.

„Имаше и такива, които седяха в тъмнина и в сянката на смъртта, вързани в скръб и жезла, защото се разбунтуваха срещу Божиите слова и презряха съвета на Всевишния. И Той смири сърцето им с труд; те се спънаха и нямаше помощник“ (Псалм 107:10-12).

Защо страдаха тези хора?

„...защото се разбунтуваха срещу Божиите слова и презряха (отхвърлиха) съвета на Всевишния...“ (стих 11).

Възлюбени, може ли това да си ти? Слушал си свято, осъдително проповядване. Духът се е борил с теб. Ти знаеш по-добре това. Но излезе и доброволно съгреси! Сега отново си в примките на стария навик. Хомота е отново на шията ти.

Чувстваш се ужасно, вързан в оковите на скръбта. Сърцето ти е „...смирено от труд...” (стих 12). На иврит думата „труд” означава „мизерия”. С други думи: „Той повали сърцата им в мизерията.”

Когато човек доброволно се отвръща от Божието Слово, той започва да се крие, да се страхува, да се валя в мизерия, да чувства, че всичко е свършило и си мисли: „Бог не може да ме използва.” Когато си в такова състояние, дявола ти прошепва: „Завинаги си вързан! Няма изход за теб. Ти си един от онези обзети от похот хора, които никога не се променят. На Бог му е писнало от теб. Грехът ти Го накара да скрие лицето Си от теб!”

Сатана ще те замеря със стихове, до един неправилно цитирани. И ще се опита да те направи глух за Божията милост. Когато седнеш в църква, ще чуваш само съд от амвона. Няма да чуваш за Божията милост, защото изпитваш много силна вина, осъждение и страх!

Не говоря за хора, които се крият от Бог, защото обичат греха си. По-скоро говоря за християни, които са паднали, но в мизерията си изпитват съжаление и омраза към греха си. Нещо в тях вика: „Нараних Бог!”

На тези християни Божието Слово обещава: „Тогавя викнаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги спаси от притесненията им. Изведе ги от тъмнината и сянката на смъртта и разкъса оковите им. Нека прославят ГОСПОДА за Неговата милост и за чудните Му дела към човешките синове, защото разби бронзовите порти и строши железните резета!” (Псалм 107:13-16)

Чуйте добре това: Бог никога не е и никога няма да скрие лицето Си от Своето плачещо дете! Няма значение колко дълбоко си паднал, колко пъти си давал обещания на Бог и колко пъти си ги нарушавал. Греховете ти, въпреки че са алени червени, ще станат бели като сняг, само ако извикаш за помощ към Него!

Може би си мислиш, че си в състояние да бичуваш навика си. Може би стоиш буден цяла нощ, опитвайки се да премислиш всяка страна, но само се събуждаш уморен и нещастен, недоспал и точно толкова поробен, колкото беше и преди да си легнеш! Само Бог може да строши железните резета. Само Той може да те освободи от тъмнината. Това е нашата сила и надежда!

Много християни са идвали при мен на улицата и буквално са се хвърляли в ръцете ми, викайки: „Брат Дейв, не знам как някога Бог може да ми прости!”

Аз отговарям: „Да, може.”

„Но ти не знаеш какво направих!” – казват те.

„Не ми трябва да знам какво си направил“ – казвам аз – „защото познавам Баща си.“

„Е, какво да правя?“ – питат те.

Казвам им: „Викай за милост.“

„Тогава викнаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги спаси...“ (стих 13).

Страдащите хора в този псалм не извикаха към Бог след като излязоха от бъркотията, а докато бяха в нея. И Словото казва, че Той ги спаси!

3. Третият вид вярващи в беда са безумните, които са си навлекли неприятности.

„Безумните са в скръб поради престъпния си път и поради беззаконията си. Душата им се гнуса от всякакво ястие и те се докосват до портите на смъртта“ (Псалм 107:17-18).

Според речника, „безумен“ е някой, на когото му липсва преценка, който прави глупави грешки. Той върши неговите си неща без да се замисля за последствията.

Кое би могло да бъде по-глупаво и немислимо от това да правиш секс с непознат човек? Целият свят знае, че СПИН-а е международен проблем. И въпреки това, хора по цял свят все още се заразяват с него.

Те просто отказват да внимават. Жени рискуват живота си за една страстна нощ. Мъже продават бъдещето си за час плътско удоволствие. И сега мнозина търпят последствията от крайно глупавите си постъпки. Обезумели са!

Нарастващ брой християни са серопозитивни или боледуващи от СПИН. Много от тях са прекрасни вярващи, които са постъпили глупаво преди да познаят Исус и сега имат смъртната присъда: „Съжалявам, заразен си.“

Те говорят за ужаса, който са изпитали, когато за пръв път са почувствали нещо странно в тялото си. Разбрали са, че нещо не е наред и веднага един спомен ги е връхлетял, напомняйки им за глупава постъпка от миналото, свързана или със секс, или с наркотици. Това се е случило, когато са живели в грях, правейки се на глупаци: „...Безумните са в скръб поради престъпния си път и поради беззаконията си“ (стих 17).

Отчаянието на много такива християни е неизразимо. Те се чувстват безпомощни, на ръба да се откажат. Един мъж каза: „Чувствам се, като че живота ми е свършил. Не мога да направя нищо. Просто чакам смъртта.“

„...те се докосват до портите на смъртта“ (стих 18).

Други християни плащат висока цена за миналите си глупави постъпки. Някои потъват във финансова дупка заради глупави харчове. Други са затворени в ужасни бракове, в които глупаво са се втурнали. Някои жени идват на църква целите посинени от мъжете си.

Чудя се колко хора, които четат това послание в момента, лежат вечер, плачейки: „О, Господи, бях глупав. Направих ужасна грешка. Плащам за собствената си глупост!“ Те не могат нито да ядат, нито да спят.

„Душата им се гнуси от всякакво ястие...” (стих 18).

Но, възлюбени, не трябва да живеете без надежда. Не трябва да се предавате. Бог ви е казал в Словото Си, че не изоставя безумните!

„Тогава викнаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги спаси от притесненията им. Изпраща словото Си и ги изцелява, и спасява живота им от рова” (Псалм 107:19-20).

Тези стихове ме правят щастлив, защото знам всичките глупави грешки, които съм направил през живота си. Срам ме е от глупостите, които съм вършил.

Господ знае, че има неща, които не можем да променим, изречени думи, които не можем да върнем. Въпреки това, Той не ни кара да се покаяваме или да обещаваме. Всичко, което иска от нас е да извикаме към Него в отчаянието си. Той може да изцери, удължи живота и да даде свръхестествена благодат: „Изпраща словото Си и ги изцелява, и спасява живота им от рова” (стих 20).

Бог ще изпрати при теб някого със Словото Си! Вероятно пасторът ще проповядва послание, предназначено точно за теб. Или Святия Дух ще те заведе в някой пасаж. Това ще бъде изцерително слово за теб. Всичко, което трябва да направиш е да извикаш към Него!

4. Четвъртият вид вярващи в беда е този, който е повлечен от буря в бизнеса или кариерата.

Следващите стихове са за онези, които преживяват трудности в бизнеса или кариерата си: „Има и такива, които излизат в морето с кораби, търгуват в големи води. Те виждат делата на ГОСПОДА и Неговите чудеса в дълбините. Той заповядва и вдига бурния вятър, който повдига вълните му. Издигат се до небесата, слизат в бездните, душата им се топи в бедствието. Люлеят се и се клатушкат като пиян и цялата им мъдрост им изневерява” (Псалм 107:23-27).

Хората от кариерата и бизнеса тук са оприличени на моряци в бурята. А големите води означават големия свят на конкуренцията, океан от дейности.

Тези хора са възлюбени Божии светии. Те благоговоят пред величието и силата Му. Но излиза неконтролируема буря. Това не е съд или възмездие за грях. И изведнъж вълните ги потапят, поглъщат кораба им. Те залитат от проблемите, връхлетели ги от всички посоки и

изглежда сякаш корабът им ще потъне. Изведнъж стават объркани: „...душата им се топи в бедствието” (стих 26).

Много хора на кариерата са ми казвали неведнъж: „Положението е лошо. Не знам какво става, но внезапно всичко се обърка.” Те са могли да решават проблемите си в миналото и да избегнат няколко кризи. Но от това изпитание изглежда няма изход. Изтощени са умствено и физически.

„Цялата им мъдрост им изневерява” (стих 27).

Колко бързо забравяме само, че любящия ни небесен Отец е партньор в работата ни, без значение каква е кариерата или призивът ни. Всъщност, нищо в нея не се случва без Той да е замесен. Той има власт над всички хора и над всичките ни трудности, освен това има мотив и причина зад всичко.

Та, какво можеш да направиш, когато бизнес партньора ти не може да ти даде никакъв съвет, когато консултантите не могат да ти помогнат? Къде ще отидеш, когато съпругът или съпругата ти, пастора, най-добрия ти приятел няма какво да ти кажат?

Аз не съм бизнесмен. Но мога да ви дам за пример моряците от Псалм 107: „Тогаваше извикаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги изведе от притесненията им. Обръща бурята в тишина и вълните им утихват. Тогаваше те се радват, защото се успокояват, и Той ги завежда в желаното им пристанище” (Псалм 107:28-30).

Преди известно време говорих с един благочестив млад пастор, който беше на предела на силите си. Изглежда, че старейшината, който изпълнявал длъжността на църковен ковчежник в продължение на двадесет години, се опитвал да провали нещата. Крал пари в продължение на години и успял да оцелее при няколко пастора. Сега се противопоставял на младия пастор за всяко нещо, настройвайки старейшините срещу него. Жената на пастора получила проблеми със стомаха заради целия стрес.

Когато разговарях с него, той подготвяше проповед за пред враждебното събрание. Посланието беше изцяло за това да бъдат предадени на дявола за унищожението на плътта им, така че душата им да бъде спасена. Той ми обясни: „Брат Дейв, трябва да проповядвам това преди то да ме убие. Трябва да ги предам на Сатана!”

Казах му: „Не! Не се бори с тях. Не позволявай това да влезе в духа ти. Не мисли за отмъщение. Вместо това им покажи светлината на Божието Слово. Проповядвай им Исус.

Това, което трябва да направиш, е да се държиш за Бог. Извикай към Него. Той ще се погрижи за събранието ти. Той може да направи това, което ти никога няма да си в състояние да направиш. Той може да ги премахне или да ги спаси!”

Имам пророческо слово за някои читатели: не позволявайте на ситуацията да влезе в духа ви! Занесете я цялата пред Бог. Отидете в тайната си стаичка и извикайте за всичко пред Него. Той ще ви освободи от цялата мизерия и бъркотии!

Докога ще се тревожиш нощем? Докога ще залиташ от страх, опитвайки се да намериш изход? Само Бог може да укроти бурята ти. Само Той може да усмири страшните вълни. Само Той може да докара радост и мир и да те заведе в желаното пристанище.

„Той много пъти ги избавяше, но те се бунтуваха в съвета си и бяха унижени заради беззаконието си. Но Той погледна на бедствието им, когато чу вика им” (Псалм 106:43-44).

Бог няма да те остави. Той е в тази война докрай. Той е в теб и с теб, без значение какво е положението.

Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1995 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Will Not Walk Out On You](#) / [Бог няма да те остави](#)